

פנחס (פיני) פישלר, עורך דין

PINCHAS (PINI) FISCHLER, ADVOCATES LAW OFFICES

משפטן [LL.B.], מוסמך במשפטים [LL.M.], כלכלן [B.A.] ומוסמך במנהל עסקים [M.B.A.]

אזרחי/מסחרי * פלילי * מקרקעין * מעמד אישי * תעבורה * דיני עבודה

רחוב צייטלין 1 תל אביב, 64956, 1 Zeitlin st. Tel Aviv

טל. 03-6914230 Tel: פקס. 03-6956777 Fax:

סלולרי: 0505234000

E-MAIL: gf-law@zahav.net.il

fishler1@zahav.net.il

TEL AVIV תל אביב, 31 במאי 2025

לכב',

הנת"ם

במסגרת מיצוי הליכים

שלום רב,

הנדון: תלונה נגד עו"ד יעל לויא – פינק ומנהל/ת מחלקת העררים - בפרקליטות המדינה

סמך: החלטה מיום 22/04/2025 שהגיעה בדואר רשום רק ביום 19/05/2025.

[ממיטת חוליי ובהמתנה לניתוח] ;

פרשת המימד החמישי - הליך הערר לפי סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי – חשיבות, מהות ופסיקה מנחה.

בעניין: ההחלטה מיום 22/04/2025 שנתקבלה בדואר רק ביום 19/05/2025 – ההמצאה החדשה - חסרת התקדים - "הערר בוטל"¹ – ההיית או חלמתי חלום?

¹ הגשש החיור בפרסומת הגודעת: "החום בוטל שותים קריסטל".

רקע כללי

מדובר בפרשה הידועה כ"פרשת המימד החמישי". לציבור עניין רב בה. הפרשה לא מוצתה.

התלונה כאן, עניינה בערר שהוגש על פי חוק, כזכות מוקנית, למחלקת העררים, במשרד המשפטים. ערר שהוגש כדבעי, מפורט ומנומק, שהוגש במועד, ערר על החלטת פרקליט המדינה ופרקליט מחוז ירושלים - בהחלטה משותפת - יחד - ביום 04/04/2023, לסגור / לגנוז את תיק החקירה שהתנהל [משום מה ודווקא] ברשות לתחרות כגוף ה"חוקר" את הפרשה. נזכיר, כי החקירה נפתחה בהוראת מ"מ פרקליט המדינה דאז, עו"ד דן אלדד. אגב יקשה השואל אולי הנציב יודע: מי היו כלל המעורבים בפרשה? מי היו החשודים שנחקרו באזהרה? באילו חשדות? מה עילת הגניזה בעניינם? ממי נגבו עדויות? מה נחקר? מה לא נחקר? היכן חומרי החקירה האמורים להיות מועברים לידי העורר? הכל חסוי. לציבור זכות לדעת מי היו הנחקרים בפרשה. עד לרגע זה לא פורסמו שמות החשודים. האם לנציב קמה הסמכות להורות, בהודמנות זו, על פרסום שמות החשודים? מי נחקרו באזהרה? מה היו החשדות? מה עילת הגניזה לגבי כל אחד מהם?

כבר כאן נזכיר: עניין הקניין הרוחני שנמסר לידיים זרות ללא ערבויות, פיקדונות, אישורים, היתרים, אבטחה – לא נחקר כלל ולא בכדי... גם עניין זה נטען במסגרת הערר.

במצב דברים זה, בו ההחלטה לגנוז את התיק נתקבלה על ידי פרקליט המדינה, הערר אמור היה להיבחן על ידי היועצת המשפטית לממשלה, כמצווה בהוראות החוק.

יודגש כי לנציב, נתונה הסמכות בחוק לבחון את התנהלות מחלקת העררים כגוף "תביעתי" במסגרת מחן העררים.

במצב דברים כאן, היועצת המשפטית לממשלה היא ורק היא האינסטנציה לבחינת הערר - מטעם מחלקת העררים שקיבלה לידיה את הערר - באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי - לבוא ולבחון את הערר, בהיות התיק גנוז על ידי ובהחלטת פרקליט המדינה ופרקליט מחוז ירושלים [פלילי] - יחד - אשר נימקו [באופן חלקי וחסר] את הסיבה / העילה להחלטה שהביא לגניזת התיק הפלילי. הם גם לא ציינו כלל מי הם החשודים, במה נחשדו, על מה נחקרו ומהם עילת הגניזה.

אגב, בהליך תקין, אמור היה פרקליט מחוז ירושלים [פלילי] להביא את התייחסותו, בכתב, בפני מחלקת העררים, מקום בו הערר, הוגש, גם באמצעותו, כפי הפרוצדורה הצריכה ומחמת ההקפדה על סד הזמנים גם למחלקת העררים והבטחון שיועבר לידיה - יחד ולחוד. רק אז, מאשרת מחלקת העררים פתיחת תיק ערר ומאשרת בכתב, קבלת הערר לידיה. התייחסותו בתיק קיימת? יש לבחון גם זאת, במסגרת בחינת התלונה כאן.

<https://www.gov.il/he/pages/appeal-dep-important-info1?chapterIndex=2>

מידע שימוש [צ"ל שימושי...] בנושא עררים פרקליטות המדינה

<https://www.gov.il/he/pages/appeal-dep-important-info1>

בפרשה החמורה כאן, שחצתה כל רף פלילי, מעורבים, לכאורה, בכירים, בכירים מאד, בעבר ובהווה, לרבות נושאי משרה בכירה, עד לצוואר.

את הפרשה החמורה חשף מבקר המדינה ברוח חמור, נפרד ומיוחד, תוצאי פניית הח"מ בעניין חשדות חמורים, לכאורה, לאי סדרים במערך הרכש של משטרת ישראל, במכרזים, בהתקשרויות, בפטורים ממכרז [במקרה כאן 50 מיליון ש"ח מהקופה הציבורית הדלה - לחברת המימד החמישי ללא רקע, ללא ניסיון, ללא לקוחות, שראשיה ומנהליה בכירים בדימוס] ועוד בימי המפכ"ל דאז רוני אלשיך - שהעדיף מקורבים - חברים - מכרים - ידידים ... בהליך מפוקפק בלשון המעטה - חברה תחת משקיע - אוליגרך רוסי [ווקסלברג...] שהציגה מצגי שווא בכוונה להטעות.

יודגש - הקניין הרוחני של משטרת ישראל על תכולתו - על קרבו ועל כרעיו - נמסר לידיים זרות - ללא ערבויות - ללא בטחונות והוא מצוי כיום מעבר לים.

עובדה היא, כי רק לאחר התעקשות הח"מ, החליט מ"מ פרקליט המדינה, אז, מר דן אלדד, בתקופת כהונתו הקצרה, שבהגינותו כי רבה, השתכנע, מה שלא עשו קודמיו, להעביר את הפרשה לכדי חקירה פלילית. תמהו אז, נתמה היום, מדוע לידי "הרשות לתחרות" - ומה לה ולניסיונה לחקור פרשות בכגון דא. מתבקש הנציב לפנות גם לעו"ד גן אלדד, כיום עו"ד עצמאי, לבקש הימנו, ביושרו כי רב, כי ימציא לכם את שיקוליו בצורך להורות על פתיחה בחקירה. הדבר חשוב וחיוני על מנת "לחוש" את הצורך בחקירה, מכאן אולי גם לקבל "תחושה" אודות התורך והחובה לבחון ערר, אחרי שנתקבלה החלטה לגנוז א התיק. הוא לבטח יסכים לשתף פעולה - על מנת תהא בפני הנציב התמונה המלאה - להרכבת מצרף חשוב.

הנה כי כן, ערר מפורט ומנומק – כדבעי – עם צרופות – על החלטת פרקליט המדינה יחד עם פרקליט מחוז ירושלים – הוגש במועד. אך ברור, כי הנציב אינו נכנס לתוכן הערר.

חלפה שנה. למה? ככה. יאמרו לך וודאי: "עומס עבודה".

הנה, בשנה זו, עולה רק כעת, כי דבר וחצי דבר לא נעשה. נעשתה אולי רק "חשיבה" הכיצד מחליצים את כל אותם הבכירים – המעורבים עד צוואר – על מנת לקבור את הפרשה החמורה קבורת חמור ועל מנת להדוף את הערר – גם בדרך לא דרך – באמתלת סרק – הכל – במטרה לקבור את הפרשה החמורה "קבורת חמור".

נזכיר רק, כי טיפול שלכם, קודם, בעקבות תלונה, נגע בסוגיית אי המצאת עותקים מחומרי חקירה למתלונן – הח"מ – אי העמדתם לעיון הח"מ – לצורך הגשת הערר, כדבעי. בדקו התיק והחלטתכם אז....

הנה, בחלוף שנה ממועד הגשת הערר – התקבלה התשובה המצמררת – נשוא הערר.

מצ"ב המענה מיום 22/04/2025 שנתקבל בדואר רשום רק ביום 19/05/2025. ביו היתר,
"הערר בוטל".

הנה המענה – כל כולו שגגה משפטית איומה ונוראה. שגגה משפטית כתוכן, לרבות ההתנסחות המצמררת – המדאיגה – חסרת התקדים – בסיפא למכתב הלקוני – "הערר בוטל". מה זה "ערר בוטל"? איך בכלל אפשר או ניתן – לבטל ערר? מי רשאי לבטל ערר? מי בכלל מוסמך לבטל ערר? מה מקור הסמכות לבטל ערר? מי הגה ומי המציא את הסמכות הזו? ממתי היא "נולדה" / נבראה / באה לעולם?

אגב, המענה [המצ"ב] גם אינו מציין, משום מה, את מספר תיק החקירה – ברשות לתחרות. למה? הדבר בלתי תקין. מדוע חסר ציון מספר תיק החקירה? הדבר לא נחוץ? התקין הדבר בעינכם? הדבר בגדר סוד?

ה"החלטה" – נשוא התלונה – כל כולה באה להעיד על כי המערכת מצופפת שורות, על מנת להגן ולגונן על הבכירים באמתלה תמוהה, בתירוץ תמוה, גם בדרך פסולה, אסורה, המנוגדת לחוק בפרשה חמורה זו. המערכת עושה כל שלא ידה לקבור את הפרשה החמורה, "קבורת חמור", משכאמור, שבכירים ביותר מעורבים בה, עד צוואר. הכל, גם מטעמים לא ענייניים.

המענה שנתקבל – נשוא התלונה כאן – המצ"ב – על תוכנו – הוא חסר תקדים. הוא שערורייתי.
הוא נוגד להוראות החוק. הוא גם לא בעל טעם משפטי. הוא מרמס החוק.

ודוק: אין ולא תמצאו תקדים - מקרה שכזה - מקום בו קם סירוב שרירותי וכוחני ["מבוטל"] - לבדוק ולבחון ערר - כמתחייב על פי חוק – ודאי לא על ידי מוסד יועץ משפטי לממשלה כערכאה האמורה לדון בערר שבא להשיג על החלטת פרקליט המדינה.
יותר מכך: הטעם לדחייה, מטריד, תמוה ואינו מחזיק מים.

אקט ה"ביטול" - רומס דק עד דק – ברגל גסה – בשרירות – בכח - זכות בסיסית - מוקנית – סטטוטורית - לערור על ההחלטה בפרשה זו. דחייה אמרנו? "הערר בוטל" זו ההתנסחות. ודוק: מי שמע כדבר הזה? מהיכן מקור הסמכות לבטל ערר? מי אישר ביטול הערר? מי המציא שיטה חדשה שכזו? מי המציא פרוצדורה חדשה? מתי? איך? על יסוד מה מבטלים ערר? על יסוד מה מבטלים זכות מוקנית בספר החוקים?

נוסח התשובה האמורה, אינו רק בלתי תקין פורמלית, אלא יש בו כדי לרוקן מתוכן את הזכות הקנויה למתלונן - בחוק. החלטה "לבטל" ערר שהוגש כדין – בכלל, מבלי שתיתן לכך הצדקה משפטית כלשהי ומבלי שהדבר מעוגן בסמכות – בפרט - מעוררת חשש כבד, ממשי ומוחשי לפגם שורשי, יסודי, מהותי בהתנהלות מחלקת העררים ומעלה שאלה מהותית, בדבר תקינות הליך הבירור ועמידתו בכללי המינהל התקין.

הנה, כבר כאן, אבקש מהנציב לבחון את חוקיות וסבירות התנהלות מחלקת העררים במקרה זה, ולקבוע האם השימוש במונח "הערר בוטל" – בהיעדר סמכות – עולה כדי חריגה מסמכות, פגם מהותי בהחלטה, או אי - סבירות קיצונית המחייבת התייחסות נציבתית.

יש ומתבקש, במצב דברים כה קיצוני, לדרוש את תיק הערר לעיונכם. מי ומתי החליט על "ביטול הערר" ועל יסוד מה??? למה נדרשה שנה תמימה לצורך כך?

ואף זאת נסתור: בעובדה, היועץ המשפטי לממשלה, הקודם, מר אביחי מנדלבליט כלל לא החליט בתיק. אין ולא תמצא בתיק - מילה אחת - חצי מילה - של "החלטה" מטעמו. ודוק: התיק בזמנו של מר מנדלבליט - כלל לא בשל [אז] לכדי החלטה – בטרם מוצתה חקירה. הוא פרש כשהחיקה טרם מוצתה. אולי היו השלמות חקירה? הזמינו נא את התיק – פיזית - לידכם.

הנה, לא מדובר ב"נקודות מסוימות" וגם לא בנקודה מסוימת. הוא לא הביע דעתו - בהחלטה. לא היתה נחלטת יועץ משפטי לממשלה התיק זה. מה מועד ה"נקודות המסוימות"? מהן אותן "נקודות מסוימות"?

בכך לא תמה השגה. שימו לב לסעיף 3 במענה המצ"ב - הוא נשוא התלונה. "לאור האמור, ומכיוון שהתיק נסגר על דעת פרקליט המדינה, לא מוקנית על החלטה זו זכות ערר". לקרוא ולא להאמין. כותבת זאת עורכת דין, יעלה לוי - פינק. לקרוא שוב. לשפשף עיניים. האמנם לא מוקנית זכות ערר? אולי בדיוק ההיפך? ומה אומר החוק? כצנינים בעיניהם? על סמך מה ולמה אינה מוקנית זכות הערר?

ודוק: הטעם / הטענה בדבר "אין מקום להביא את העניין לבחינה נוספת" אין בהם ממש. שהרי, בעובדה, לא היתה בחינה נוספת. שהרי, בעובדה, כלל לא היתה אינסטנציה לבחון בחינה נוספת.

הערר - לא נבדק - לא נבחן - לא נדון - ואין גם טעם משפטי מבוסס - מדוע לא לבחון את הערר.

מצאנו עצמנו בשלילת זכות בסיסית להגיש ערר.

שוב, מדוע היה בצריך שנה להמתין למענה שכזה? להחלטה שכזו? מה נעשה במהלך שנה שלמה, אם בכלל, אם הכל כבר היה ידוע למחלקת העררים...???

התלונה כאן הינה, גם אך לא רק, שלב במסגרת מיצוי הליכים בטרם עתירה לבג"ץ לבחון את ההתנהלות הנפסדת והפסולה של הרשויות, מהלך כל ההתנהלות, מרגע פתיחת החקירה, ה"גלגול" בין יחידות החקירה השונות, עילות גניזת התיק ומסגרת בחינת הערר, כדרך המלך המתבקשת בטרם פנייה לבג"ץ [מסמך זה יצורף לעתירה יחד עם החלטת הנציב].

ודוק: הליך הערר לפי סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, נועד לאפשר ביקורת שיפוטית / בקרה שיפוטית - על החלטות רשויות התביעה, ובעיקר על החלטות של פרקליט מלווה או פרקליט מחוז, אשר אינן נתונות לערעור לפי דין.

שהרי, מדובר במנגנון מהותי לצורך איזון בין סמכויות המדינה לבין זכויות החשודים והנאשמים, ולחזוקת אמון הציבור במערכת המשפט. הדבר גם נחוץ / חיוני / הכרחי – מקום בו ימצא הצורך / ההרגח להביא את העניין לבחינת הבג"ץ. שהרי, דרך המלך הינה, מיצוי הליכים, במקרה סה, בחינת הערר, כדבעי, על ידי היועצת המשפטית לממשלה.

למעלה מן הצורך - נוסח סעיף 64 לחסד"פ

ערר (תיקון מס' 33) תשס"א-2001 (תיקון מס' 82) תשע"ח-2018

64. (א) על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמידה לדין, לפי העניין, שלא נמצאו ראיות מספיקות או שנקבע שאין אשמה, רשאי המתלונן לערור כלהלן:

(תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 33) (תיקון מס' 2) תשס"ד-2004

(1) על החלטה שניתנה על ידי גוף חוקר או תובע כאמור בסעיף 12(א)(1)(ב) או (2) – לפני פרקליט מחוז, פרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עררים או פרקליט מפרקליטות המדינה, בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר א' לפרקליט המדינה, שפרקליט המדינה הסמיכו לכך;

(2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ראיות מספיקות או חוסר אשמה, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני פרקליט המדינה;

(תיקון מס' 33) (תיקון) תשס"ד-2004 (תיקון מס' 60) תש"ע-2010 (תיקון מס' 82) תשע"ח-2018

(3) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו, שלא להעמיד לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (2), וכן על החלטה של פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני היועץ המשפטי לממשלה.

(תיקון מס' 41) תשס"ד-2004

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(3) למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או למשנה לפרקליט המדינה למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו; פרקליט המדינה רשאי לאצול למשנהו את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(2) ופרקליט מחוז רשאי, באישור פרקליט המדינה, לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(1) לפרקליט בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר לפרקליט המחוז.

מעתה אמור: בהיות אדם נפגע מהחלטה של פרקליט מחוז, היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט אחר שהוסמך לכך על ידם, בעניין אי הגשת כתב אישום, או למשל גם בעניין עילות גניזת תיק, עיכוב הליכים וכיו"ב, רשאי הוא לערור עליה לפני גורם בכיר יותר. בענייננו הבכיר על החלטת פרקליט מחוז ירושלים ופרקליט המדינה אינה אלא היועצת המשפטית לממשלה.

נפגע יכול לערור על החלטות של רשויות התביעה, גם כאשר אין זכות ערעור סטטוטורית על פי הדין הכללי ובמקרה שלנו בהתבסס על החסד"פ – על אחת כמה וכמה.

החשיבות הציבורית והמשפטית של הליך הערר:

1. עקרון שלטון החוק. זכות הערר מבטיחה כי פעולות הרשות תעמודנה לבחינה ולא תהיינה חסינות מביקורת.
2. איזון בין שיקול דעת רשויות האכיפה לבין פיקוח - המשטרה והפרקליטות נהנות מסמכות רחבה בקבלת החלטות אם לחקור או לא. הערר מהווה איזון חשוב ומנגנון פיקוח שמונע שימוש שרירותי או שגוי בשיקול הדעת.
3. הבטחת ביקורת פנימית יעילה – ההליך מאפשר בחינה נוספת של החלטות דרמטיות כמו סגירת תיק פלילי או עיכוב הליכים, בידי גורם בכיר אחר במערכת התביעה, וכך מצמצם את האפשרות לטעויות שיפוטיות או רשלנות מקצועית. איזון בין שיקול דעת רשויות האכיפה לבין פיקוח.
4. אפשרות לתיקון טעויות חקירתיות או ראייתיות.
5. חיזוק והגברת אמון הציבור במערכת אכיפת החוק – כאשר יש מנגנון פיקוח אפקטיבי על התביעה, ציבור המתלוננים והנפגעים חש ביטחון רב יותר במערכת. הידיעה שניתן לערור על החלטה משדרגת את שקיפות המערכת ומגבירה את תחושת ההוגנות. זהו ביטוי לנכונות המערכת להכיר בטעויות ולבחון אותן מחדש. הדבר תואם את עקרון שלטון החוק הדמוקרטי, שבו לרשויות כוח אך גם אחריות.
6. הגנה על זכויות נפגעי עבירה – החוק מקנה לנפגע העבירה זכות להיות שותף להליך ההחלטה על אי-העמדה לדין, גם אם באופן חלקי, ומעניק לו "קול" בתוך המערכת.
7. הבטחת שקיפות ושיקול דעת סביר – הערר מאלץ את רשויות התביעה לנמק את החלטותיהן, ומביא לשקיפות מוגברת ולקבלת החלטות זהירות ומנומקות.

במסגרת בחינת התלונה - ראו את הנחיית פרקליט המדינה 1.20. עדכון אחרון – 27/01/2025.
ראו שם את הגורם המוסמך להכריע בערר כאן – תחת סעיף ב.11 – סעיף 44. המצאתם שם
סעיף או פרק על "הערר בוטל" ? "ביטול ערר" ? - ראו בעיון סעיף ב.13 – החלטה בערר.
הרשימה אינה רשימה סגורה כפי הערת שוליים 23 – עם הדוגמה המובאת שם - אבל לבטח
לא "ביטול ערר" – ביטוי מעיק, מטריד, פסול, נפסד, חסר מקור סמכות, עומד כעלה נידף
ברוח, חסר כל נפקות משפטית, הבא, בהינף קולמוס ואגודל המזכיר את פרסומת הגשש החיזור
"החום בוטל שותים קריסטל".

ואף זאת: מחלקת העררים מתעלמת מהוראות סעיף 50 להנחיה. מדוע? כי בעובדה, לא נבחנו
הטענות בערר. הטענות בערר באו הרבה אחרי פרישת היועמ"ש מנדלבלית... הלא כן?

אגב, גם זאת: על פי ההנחיה אמורה, היתה מחלקת העררים להודיע, בכתב, לכל הגילונים
אודות ההחלטה כאן. ראו למשל – סעיפים 54, 55 להנחיה. נא לבדוק במסגרת התלונה כאן,
האם הדבר בוצע, ללמד ולהעיד עוד אודות התעלמות מוחלטת מהנחיית פרקליט המדינה –
הנחיה המחייבת גם את מחלקת העררים.

ראו כי כאן פעלה מחלקת העררים בניגוד חמור לחוק, בניגוד חמור להנחיית פרקליט המדינה,
מטעמים בלתי ענייניים, ללמד גם על היעדר פיקוח ובקרה במחלקת העררים ועל מחלקת
העררים.

ואחרי ככלות הכל: האם, במצב דברים זה, נטען, כי לנציב, גם קמה הסמכות להורות – בנבדל
מ...להמליץ... לבחון את הערר – שאחרת – עוולה זו לא תתוקן. הפגם לא יתוקן. מזור ומרפא
לא יינתן - במצב דברים שנתקבעה לה - שם – בירושלים - ההחלטה – "לנפנף" את העורר –
גם אם הדבר כרוך בהמצאת שיטה חדשה - "ביטול ערר" בבחינת "אקזיט". לצורך כך נתבקשה
שנה ... לבוא עם "רעיון" מקורי / יצירתי.... אך לא משפטי.....?

פסיקה רק על קצה המזלג:

1. בג"ץ 935/89 גנור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מד(2) 485 בפסק דין עקרוני זה נקבע כי החלטת היועץ המשפטי לממשלה שלא להעמיד לדין נתונה לביקורת שיפוטית במקרים קיצוניים של חוסר סבירות קיצוני, אך מנגנון הערר הפנימי הוא הדרך הראויה והעיקרית לבדיקה שכזו. בפסק דין זה, בית המשפט העליון קבע כי החלטות היועץ המשפטי לממשלה אינן חסינות מביקורת שיפוטית, במיוחד כאשר מדובר בהחלטות לסגור תיק פלילי. הפסיקה הדגישה את חשיבות הביקורת השיפוטית על החלטות אלו, במיוחד כאשר הן נוגעות לאינטרס הציבורי ולזכויות נפגעי עבירה. [מעתה אמור, על אחת כמה וכמה החלטות מדרג נמוך ממנה כבמקרה כאן אינן חסינות מ...ביקורת...].

2. בג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה, בג"ץ 5699/07 פלונית (כ') נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח': במקרה זה, בית המשפט העליון בחן את חובתה של המדינה לשקול מחדש החלטות לסגור תיק פלילי, במיוחד כאשר מוגש ערר לפי סעיף 64 לחסד"פ. הפסיקה הדגישה את הצורך במתן משקל ראוי לטענות העורר ובבחינה מחודשת של ההחלטה.

3. בג"ץ 1689/94 הררי נ' פרקליטות מחוז תל אביב, פ"ד נ(4) 133 פסק הדין מדגיש את חשיבות האפשרות של אזרח לערור על החלטה לסגור תיק חקירה, גם כאשר אין בידו זכות עמידה ישירה. זהו אמצעי להבטחת הגינות ותקינות ההליך.

4. בג"ץ 474/21 מוחמד מחאמיד נ' היועץ המשפטי לממשלה - הפסיקה הדגישה את התכליות האובייקטיביות של הסעיף: קידום ביקורת פנימית על החלטות התביעה והגברת מעורבות נפגעי עבירה בהליך הפלילי.

וראו גם ספרות מקצועית רבה בנושא....

סיכום:

מדובר בהחלטה שעוררית מאין כמותה.

נשללה מהעורר - ברגל גסה – בהינף קולמוס ואגודל – בשרירות - זכות ערר - המוקנית בחוק. זאת, ללא כל סמכות חוקית, בהחלטה המנוגדת לחוק ולהנחיות פרקליט המדינה והיועמ"ש.

ההנמקה, לאו הנמקה היא, היא פסולה, נפסדת, לוקה – כדי שורשה - באי – חוקיות - ואין בה כל ממש מהטעם המשפטי הצרוף. הטעמים, בלתי ענייניים המה.

ודוק: מעולם לא נבחנה החלטת פרקליט המדינה ופרקליט מחוז ירושלים – היא ההחלטה נשוא הערר - בהליך ערר – בנדון דידן על ידי אינסטנציה כמתחייב.

הליך הערר לפי סעיף 64 לחסד"פ הוא כלי חשוב בשמירה על איזון בין שיקול הדעת הרחב של התביעה לבין זכויות הפרט. הוא מבטיח כי החלטות של רשויות האכיפה תיבחנה מחדש באופן מקצועי, שקול וניטרלי. חשיבותו ניכרת במיוחד במקרים רגישים ציבורית והוא מהווה מרכיב חיוני בשלטון החוק ובמערכת הפלילית במדינת ישראל.

התלונה מוגשת במסגרת מיצוי הליכים בטרם פניה לערכאת הבג"ץ. לאור החשיבות, מתבקשת התלונה להיבחן על מנת תצורף עמדת הנציב לעתירה.

מדובר בהתנהלות שעוררית מאין כמותה, מדאיגה כדי קיצון, כדי להדיר שינה מעיני מי שהחוק והשוויון לנגד עיניו, בפרשה חמורה של ציבור הרחב עניין רב בה !!! מדובר בניסיון חמור, כדי שרוף ממש, לקבור את הפרשה החמורה "קבורת חמור" והמענה, נשוא התלונה, זועק השמימה.

הנציב מתבקש לדרוש לעיונו תיק הערר ולבקש את כל ומכלול ההסברים הצריכים, לבחון ולבקר את ההתנהלות, זה מקרוב ממש, ולהורות את היועצת המשפטית לממשלה לבחון את הערר כמתחייב על פ החוק באובייקטיביות, במקצועיות, באופן בלתי תלוי.

הערר עצמו, על צרופותיו, יצורף, רק על פי דרישתכם, שמא - אולי - ייתכן ותגידו "תוכנו אינו רלוונטי לנו לצורך ההחלטה בעניין תלונתך משדי לנו במענה מחלקת העררים - המצ"ב כאן - הוא המענה נשוא התלונה -] מענה אמרנו? "החלטה" !!! - "הערר בוטל" וכיו"ב] ואיננו נכנסים לתוכן הערר ולהנמקותיו....".

אם ראיתם אי פעם - מכס מושבכם - החלטה שערורייתית מזו - אנא הביאו אותה. לטעמי - שערורייתית ממנה - אין!

מכבוד רב ובכ"ת,
פנחס [פיני] פישלר, עו"ד

ת.ת. - המימד החמישי - מיצוי הליכים - בג"ץ.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת עררים

כ"ד ניסן תשפ"ה
22 באפריל 2025
מספרנו:
26/00001007/24

לכבוד
עו"ד פנחס (פיני) פישלר
רח' צייטלין 1
תל אביב 64956

שלום רב,

הנדון: ערר בעניין תיק "הממד החמישי"

סימוכין: מכתבך מיום 21/04/2024

1. פנייתך שבסימוכין הועברה ללשכתנו כערר על סגירת התיק שבנדון, ובעקבותיה נפתח תיקנו שמספרו לעיל, ונשלחה אליך הודעה על כך.
2. לאחר בחינת הדברים נמצא, שנוכח מעורבות היועץ המשפטי לממשלה הקודם, מר אביחי מנדלבליט, בנקודות מסוימות של הטיפול בתיק, אין מקום להביא את העניין לבחינה נוספת של היועצת המשפטית לממשלה.
3. לאור האמור, ומכיוון שהתיק נסגר על דעת פרקליט המדינה, לא מוקנית על החלטה זו זכות ערר.
4. בנסיבות אלה הערר בוטל והתיק המצוי בלשכתנו ייגנז.

בכבוד רב,

יעל לוי-פינק, עו"ד

מחלקת עררים - פרקליטות המדינה

רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 49029 ירושלים 9149001;
טל' 073-3927555; פקס: 02-6467043; דוא"ל: appeals-dep@justice.gov.il
לפרטים ומידע: אתר האינטרנט של מחלקת עררים באתר משרד המשפטים בכתובת
Index.Justice.Gov.il

דואר רשום

RR0000611216S

000089

לכבוד

עו"ד פנחס חיים מרדכי פישלר

צייטלין 1

תל אביב 64956

במקרה של אי מסירה נא להחזיר לפרקליטות מחוז פרקליטות
המדינה מחלקת עררים צלח א-דין 29 ת.ד. 49029 ירושלים 9149001

הג"פ גפא-רש"מ

19.5.2025

≡

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת עררים

י"ב בסיון תשפ"ד

18 ביוני 2024

מספרנו: 1007/24

לכבוד

עו"ד פנחס חיים מרדכי פישלר

רח' צייטלין 1

תל אביב 64956

שלום רב,

הנדון: פתיחת תיק ערר שמספרו 1007/24 בעניינך

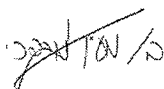
הריני להודיעך כי בעקבות פנייתך מיום 21/04/2024, בנוגע לתיק פרקליטות 3683/22 נפתח במשרדנו תיק

ערר שמספרו בנדון.

תיק הערר טעון בדיקה וההחלטה בו צפויה להתקבל עד ליום 03/06/2025.

אם יידרש זמן נוסף, או לאחר שתתקבל החלטה בעניין – נודיעך על כך.

בכבוד רב,

ריקי דוידאן

מזכירות מחלקת עררים

פרקליטות המדינה

רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 49029 ירושלים 9149001;

טל': 073-3927555; פקס: 02-6467043; דוא"ל: appeals-dep@justice.gov.il

לפרטים ומידע: אתר האינטרנט של מחלקת עררים באתר משרד המשפטים בכתובת Index.Justice.Gov.il

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת עררים

כ"ה תשרי, תשפ"ה
27 אוקטובר, 2024
מספרנו: 26/0001007/24

לכבוד
עו"ד פנחס (פיני) פישלר
רח' צייטלין 1
תל אביב - יפו, 6495601

ח.נ.

הנדון: פנייתך בנוגע לערר 1007/24 "תיק הממד החמישי"

סימוכין: פניותיך מיום 13.10.2024 מיום 14.10.2024

הריני לאשר קבלת פניותיך שבסימוכין.

פניות אלו על צרופותיהם יעמדו בפני הפרקליט המטפל בערר.

בכבוד רב,

תסי אלון
ממונה במחלקת עררים
פרקליטות המדינה

רח' צלאח א-דין 29, ת.ד. 49029 ירושלים 9149001;

טל' 073-3311222; פקס: 02-6467043; דוא"ל: appeals-dep@justice.gov.il

עמוד 1 מתוך 1 פרטים ומידע: אתר האינטרנט של מחלקת עררים באתר משרד המשפטים בכתובת Index.Justice.Gov.il